

Vesti iz Jugoslavije

(Poročevalski biro Prosveta v Jugoslaviji.)

OSOJENI SLOVENSKI KOMUNISTI

Ljubljana, 27. marca 1931. Dne 3. marca se je začel pred ...

Feliks Deutschbauer na 2 let ...

Volk požar pri Slovenjgradcu ...

Požar je nastal v četrtak po ...

Od onih, ki so pobegli v ino ...

Novi franciškanski most ...

Gospodni požar pri Sevnici ...

Posledica prepovedi splava ...

Dva posestnika zaklala drug ...

izročil Hrvat za vojskičen rumen ...

Delavska predavanja med ru ...

Predstava v južnoamerik ...

Kmetija požorela ...

Samosornini poskus ...

Samomori gori je poskusil samo ...

Japonska vlada je izdala dek ...

Japonske gejsje so zelo prilj ...

Posledica prepovedi splava ...

Dva posestnika zaklala drug ...

PES

Al naj vam povem zgodbo, ki ...

Eden med njimi, precej star ...

S seboj v jarku je imel psa ...

Neko noč je prišlo povelja za ...

Naglo smo nataknilli čelade in ...

Vse je šlo po sreči. Bili smo ...

Ko smo bili malo spet v jar ...

Prisel je ukaz za umik. Z vel ...

Eden med njimi, precej star ...

Eden med njimi, precej star ...

Eden med njimi, precej star ...

Moral sem obvezati novince, ...

Nisem bil še s zavezovanjem ...

“Poglej!” mi je rekel in po ...

Spet sva se morala umakniti ...

Potem se je s drugega konca ...

“Ne bo ga več. Škoda.”

Potem se je s drugega konca ...

“Vidite,” je končal prijatelj ...

Stirinjast dni nato me je za ...

“Vidite,” je končal prijatelj ...

— Ti se ne brijel rad, papa ...

— Ne preveč rad.

— Eh, potem je pa pravlj Za ...

— Na svet.

Pomladansko pismo iz Ljubljane

Je že res — včasih še se sreča ...

In potem sedi v pisarni in za ...

... in zagledal sem psa. V so ...

Potem gre mimo plota, ki ga ...

Potnik je zadevo takoj javil ...

Leta 1919. Je živela v Juvou ...

Po kosilu še vedno po svoji ...

— Ti je kaj govoril nos, da j ...

“Kako dolgo sence je motalo ...

di sodnik. Jag sem že vaju te ...

— Več kot zapreti me tako n ...

Nič več ni dvoma: pomlad je ...

Ponekod so se še lastovice vr ...

— Potnik je zadevo takoj javil ...

Leta 1919. Je živela v Juvou ...

Po kosilu še vedno po svoji ...

— Ti je kaj govoril nos, da j ...

— “Kako dolgo sence je motalo ...

ZA SNEH

Dober domišljak

— Ti se ne brijel rad, papa

— Ne preveč rad.

— Eh, potem je pa pravlj Za

— Na svet.

On: “Le verjemi, karkoli ta

Ona: “Potem bi ti priporočala

— Na avio.

Gospod (ki priganja soferja,

— “Kako dolgo sence je motalo

... a zdravnik mi je prepove

Dvanajst let privezana v hlev

Neki trgovski potnik iz Pariz ...

Potnik je zadevo takoj javil

Leta 1919. Je živela v Juvou

Po kosilu še vedno po svoji

— Ti je kaj govoril nos, da j

— “Kako dolgo sence je motalo

SMESNICE

Vase oči vam vedno bolj... gospod! Kakšen poklic imate? Sem nogometaš, gospod doktor! Potem pa še ne bo tako... Za sodnika pri tekmah... ste še vedno lahko!

NAROČNIKI POZOR!

Znamenje (March 31, 1931), pomeni, da vam je naročnik... Naročnina za celo leto je \$6.00... Upravništvo "PROSVETA" 2657 S. Lawndale Ave., Chicago.

ko jutro sem jo srečal v bližini Cannessa: bila je v družbi... "Ali ste mi odpustili?" je zašepetala. "Moj Bog, zakaj ne? Toda čemu ste ravnali tako?"

NA PRODAJ

Je 10 akrov kokojerejska farma, moderna 6-sobna hiša, furnace in elektrika... Imam tudi dva akra zemlje, cena samo \$900.00.

NAROČITE SI DNEVNIK LIST PROSVETA

Članovi list (avstro) S. N. P. J. Po sklopu 3. ročne konvencije se sedaj lahko naroči na list Prosveta... Prosveita, SNPJ, 2657 So. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Erih Dwinger: Armada za žičnimi plotovi

Za Prosveto prevedel Tone Seliskar

Nasproti okna je stala mala ruska cerkviča s petnajstimi kupolami. Bile so modro prepletkane in posute z zlatimi zvezdicami. Novo sestavljeni polk je korakal k cerkvi. Pred polkom so nosili nove, lepe, bogato vezane zastave. Dolgobradi popje so hodili na obeh straneh zastav in so izginili z njimi v cerkev. Oglasilo se je petje, ki se je svečano dvignilo v zrak. Potem je vse utihnilo. "Sedaj blagoslovijajo zastavo," sem dejal nekako ganjen.

in snel tabelo moje vročine ter jo dal na vzglavje nosilnice. "Kam?" sem vprašal ves trd. "Kam?" "V prvo nadstropje," je dejal sanitejec in pokazal s prstom na strop. "Zakaj?" je naglo vprašal Pod. "Tam je dvorana za amputirane!" je dejal važno mož s prestreljenimi prsi. "Ne!" sem zakričal. "Nočem, jaz nočem..." Pod mi je pogladil lase. "Pomiri se, junker, pomiri se..." "Ne, raje umrem! Umrem tu, pri vas..." "Ni, pašol!" je ponovil prvi sanitejec, in je hotel iti po ranocelnika. "Pojdi!" je dejal Pod. "Saj nič ne pomaga, bodi pameten! Sicer pa ti brez tvojega dovoljenja ne smejo odrezati..." "Mojemu prijatelju Mayerju so odrezali brez njegovega privoljenja," se je oglasil oni s prestreljenimi prsi. "Ko je spal, so ga ommilili!" "Stisni gobec, pes nemarni!" je divje kriknil Pod. Trepetal sem po vsem životu. Ali naj grem? Ali se naj upiram? Bil bom toliko časa okoli sebe, da me zadene kaj? Ne bi bilo treba veliko, sedaj, ko sem tako slab...

Toda nič takega se ni zgodilo: poslušala me je z najbolj devičkim obrazom in je odgovarjala z istim glasom. "Kako strašna majhna gos!" sem govoril sam pri sebi. In v istem času se mi je zadrževala še bolj zapeljiva. In končno, vedela je dobro, kam jo vodijo vse te besede, kajti sama je izrazila željo, da bi videla kraj, kjer sem sanjaril svoje sanje. Prišla je nekega torka v mesecu marcu, na dan, ki je bil poln vetra, dežja, solnca, oblakov in vonjav iz gozdov in daljnih travnikov. To je bil dan, ki ga ne pozabim več. Bil sem takrat dovolj mlad. Moje pustolovščine so se bile omejile do tedaj na brespomembna ljubimkanja. Družestna stvar pa mi je obetala žarečo, svežo ljubezen; polno gracije, ljubezen, ki mi jo je pošiljalo nebo... Bil sem iskreno ganjen in pripravljen, da se vdam z dušo in telesom. V prvih hipih me je objela čudna pozabljivost: nisem mogel najti niti ene primerne besede; ona pa je vodila nasprotno razgovor o občudovanja vredno hladnokrvnostjo, tako da sem se končno še sam zbral. Bila je neka vrsta medsebojne izpovedi... Potem (o Venera, še sedaj izgubljam pokoj, če pomislim na to!)... je prišel prvi poljub, drugi deseti in ona mi jih je strastno vračala. In bila sva si blizu in vedno bližja. In na tistem kosu hišne oprave, ki se ga današnji dramski avtorji ne pomišljajo več postavljati na oder pred blagohotno občinstvo. A potem nič dalje! Nič dalje! Popolna, čudna sramežljivost je spreminjala mlado žensko v led, sramežljivost, ki si jo uganil v velikih očeh in malih ustih... Niti poljuba več na lice... Paraz brez upanja, tako popoln poraz, da se nisem drznil niti pritoževati se. V tem trenutku se potrkali na vrata. Kako ravnaš dandanes v aličnih slučajih? Pravijo, da se politijski komisarji ne vmešavajo več ali vsaj, da se je prej treba povdreci brezupnim formalnostim. Tiste čase pa so se vmešavali in so prihajali s možem in mizarjem.

"V imenu zakona!" "Bolje, da odpote!" je dejala mlada ženska. Zdelo se mi je, da se je nasmehljala. Ker se mi je zdelo nepotrebno, da bi mizar poskusil svoje sposobnost, sem vrata odprl. Togoten štiridesetletnik je planil v sobo, rjoveč, preklinjajoč in preteč. "Ne uganjamo skandalov," je dejal komisar vjudno in pokojno. Mož je prenehal rjoveti, komisar je vjudno opravil svoje formalnosti in končno sem ostal z žensko sam. Hipoma je vstala, oblekla se je z naglico in mi je zašepetala z neskončno sladkim glasom: "Ne ardit se name." "Ne," sem odvrnil, "toda pod pogojem, da se še vrnete sem." "Ah ne, nikoli! Nasprotno." Sklonila je glavo in dodala vsa zardela: "Nasprotno, še videti se ne bova mogla, dokler ne preide mnogo časa..." "Ste divja kakor panterka." Nasmehnila se je z melanholičnim nasmehom in izginila. Nisem je več videl, a leto pozneje sem zvedel, da se je poročila vnovič. "Poslušila se je mene, da se je poročila z onim!" sem si mislil z grenkim gnevom. In čas je prešel. Končno, ne...

I. H. Rosny: Strah pred zakonom Jacques Varnoux je srečal tisto dražestno in vitko osebo v neki družini, ki jo je posecal že malo časa. Imela je na sebi nekaj neizrekljivo nedolžnega, plave lase, velike oči in majhna, močno rdeča usta; usta kakor otrok. Bila je skratka nad vse zapeljiva ženska, kateri pa je bilo na vides nemogoče dvoriti. "Bila je mladona ona, ki je dvorila meni," je pripovedoval Jacques Vernoux. "Ze prvi dan je kazala skoraj neupravičeno zanimanje in nagnjenje do mene, kajti govorila sva besede brez okusa in arome. Vprašala pa me je z mnogo takta in diskretnosti o mojih znanih in končno mi je povedala dan, ko bi jo lahko posetil. Ker nisem imel nobenega razloga, da bi se ne odzval njenemu povabilu, sem stopil naslednji petek k njej in sem jo našel v družbi štiridesetletnih, petdesetletnih in šestdesetletnih gospa. Precej pozno se je pojavil tudi star gospod z dolgimi namazanimi brki po modri dobe družega cesarja in več mladih gospa z obraz in vedenjem nun. Vjudnost je zahtevala, da se nisem ustavil predolgo. Odhod stare gospe, ki jo je hišna gospodinja spremlila do vrat, mi je omogočil, da sem se znašel sam s svojo gostiteljico, kakšne tri metre od najbližje skupine. Dejala mi je skoraj v istem dihu: "Strašno ste se dolgočasili... Posetite me jutri ob treh." "To je jasno dvorjenje," sem si mislil in majhen vrtinec upanja mi je zavzel dušo. Jasno, da sem bil naslednjega dne zelo točen. Mična stvar me je sprejela zelo veselo, a zdelo se je, da je ta sestanek njeno nedolžnost tako popočil, da mi je bilo nemogoče zašepetati ji kakršnokoli besedo, ki bi spominjala, pa čeprav od daleč, na ljubezen. Bil sem razočaran nad vsami razočaranji, ko sem zablial, da je bila ona prva, ki je pričela govoriti o ljubezni. O popolnoma nedolžna, če hočem biti pravičen, toda govorila je na tisti nevarni način, ki vede romantične ženske do istega zaključka, do katerega prihajajo ženske brez vsakršnih sentimentalističnih lastnosti. Žepni Koledar S. N. P. J. Izdali smo tudi letošni krasni, lep v črno platno vezani žepni koledar; knjilica obsega 124 strani, nekaj zelo priporočljivevoga za vsakega Slovaka. Na rokah jih imamo še par sto. Naročite jih hitro, ker bodo kmalu pošli. Žepni koledar stane samo 25c. Pošljite nam naročilo in priložite 25c v pisno. Naslovite pisno na Prosveto, 2657 S. Lawndale Ave., Chicago, Ill.

Moja ljubka gostiteljica je govorila o ljubezni z najbolj nedolžnim glasom, z angeljskimi nasmehljaji in prosečnimi očmi. Odgovarjal sem, kakor sem najbolj vedel, gradil sem brezkončne stavke o dušah, ki jih niso razumeli, in o tistih, ki se iščejo, o ubogih ženskah in o srečnih možeh, ki pričakujejo usodno uro. Mislil sem na neumni obraz, ki se ga moral kazati in od časa do časa sem se prekinil v strahu, da bom videl svojo dražestno sobesednico bušniti v glasben smeh. FARME NA PRODAJ 6% akrov farma s posejaji, 1 miljo iz mesta Milwaukee; 10 akrov farma s posejajem, na glavni cesti (Kilbourn Road) med Chicago in Milwaukee; 47 akrov farma s posejaji, 3 milij od Grand Haven, Mich. Zelo pripravna za kokojerejo in sadje. 80 akrov farma s posejaji, živino in orodjem, 15 milij iz mesta Milwaukee. 97 akrov farma, moderno poselje, mašinerija, 28 glav živine, v Waterford, Wis. Vaken vzrok za prodajo. Cena nizka. Za pojasnila se obrnite na RIGHT REALTY CO., 826 W. National ave., Milwaukee, Wis.

VABLJENI STE da se pridružite osemu ludo-žih naših skupnih potovanj: 25. aprila—na neprekosljivem francoskem brzoapariku—ILE DE FRANCE. Znižane cene za retur-karte. Do Ljubljane in nazaj samo \$176. 30. aprila—na slavnem fr. brzoapariku PARIS. Znižane cene za retur-karte. Samo \$175 do Ljubljane in nazaj. FRENCH LINE 319 N. Michigan Ave. Chicago, Ill. STOPITE VENI Moje! Bodite pripravljani! Vsi vaju življenje. Rabite Severovo Esorko redno! Ta odlična tonika drži normalno prebavnost, odpravi šoležne bolezni, konča saprtnico. Zanesljivo 50 let. V lekarnah.

Tiskarna S. N. P. J. SPREJEMA VSA V TISKARSKO OBRT SPADAJOČA DELA Tiska vabila za veselice in shode, vizitnice, časnike, knjige, koledarje, letake itd. v slovenskem, hrvaškem, slovaškem, češkem, nemškem, angleškem jeziku in drugih. VODSTVO TISKARNE APELIRA NA ČLANSTVO S.N.P.J. DA TISKOVINI NAROČA V SVOJI TISKARNI. S. N. P. J. PRINTERY 2657-59 So. Lawndale Avenue CHICAGO, ILL. TAM SE DOBE NA ŽELJO TUDI VSA USTREMA POJASNILA